

2. Når en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet anerkendt af den anden kontraherende stat, skal skatterne indrives af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

3. Skattekrav, som er genstand for anmodninger om bistand, skal ikke have fortrinsstilling i forhold til skatter, som er skyldige til den stat, der yder bistanden, og bestemmelserne i artikel 27, stykke 1, skal også finde anvendelse på oplysninger, som i forbindelse med anvendelsen af denne artikel tilgår de kompetente myndigheder i en kontraherende stat.

4. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter skal vedlægges den dokumentation for, at skattekravet er endeligt fastlagt, som kræves efter lovgivningen i denne stat.

5. Hvis en kontraherende stats skattekrav på grund af klage eller andre skridt ikke er endeligt fastlagt, kan denne stat for at sikre sine skatteindtægter anmode den anden kontraherende stat om på sine vegne at foretage sådanne foreløbige sikringsakter, som det er muligt at foretage af den anden stat i henhold til denne anden stats lovgivning. Hvis en sådan anmodning anerkendes, skal sådanne foreløbige sikringsakter foretages af denne anden stat inden for de rammer, der er fastsat i dennes interne lovgivning.

6. En kontraherende stat kan kun fremsætte anmodninger efter stykke 4 eller stykke 5 i det omfang, at den skatteyder, der skylder de pågældende skattebeløb, ikke har tilstrækkelige midler til rådighed i denne stat til dækning af de skyldige skatter.

7. Den kontraherende stat, hvor skat er inddrevet efter bestemmelserne i denne artikel, skal straks oversende det inddrevne beløb bortset fra særlige omkostninger som omhandlet i stykke 8, litra b) til den kontraherende stat, på hvis vegne skatterne er inddrevet.

8. Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden aftale, skal

- a) almindelige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand bæres af denne stat,
- b) særlige omkostninger afholdt af en kontraherende stat i forbindelse med ydelse af bistand skal bæres af den anden kontraherende stat og skal betales uanset

størrelsen af det beløb, som inddrives på dennes vegne af den førstnævnte stat.

Så snart en kontraherende stat forventer, at særlige omkostninger vil skulle afholdes, skal den underrette den anden kontraherende stat herom og skal angive den forventede størrelse af sådanne omkostninger. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af dette stykke.

9. Ved anvendelsen af denne artikel betyder udtrykket »skatter« de skatter, der er omfattet af artikel 2 i denne overenskomst, og omfatter enhver rente og morarente i forbindelse hermed.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Uganda er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32, på den måde som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område, eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.